

Kári Reynheim:

Føroyski fótbólturinn treingir til eina gularót

Kári Reynheim, sum júst er heimkomin úr Noreg, eftir at hava leikt við I.K. Grand úr Bodø hetta kappingarárið, sigur soleiðis um føroyska fótbóltin tey seinastu árin:

— Tú fert á vøllin, spælir ein dyst. Vinnur kanska við tveimum málum, men kanst ikki vera vísur í sigrinum fyrr enn FSF hefur havt sín eina dyst yvir einum skriv-araborði, tá teir hava fund eina ferð seinri í vikuni.

Fyrst í febrúar fór Kári Reynheim til Noregs at spæla fótbólt, við triðju deildar liðnum I.K. Grand úr Bodø, ið liggur í Norður Noregi.

Ronnie Gunnarson, ið fyrr hefur verið venjari hjá IF, hevði sett seg í samband við Kára og sagt at hann manglaði ein mann at leika í vinstru síðu í álopinum. Hetta helt Kári ljóða spennandi og tók av tilboðnum.

Nógv venjing

Kappingin í Noregi byrjaði um somu tíð sum í Føroyum, t.v.s. síðst í apríl. Áðrenn kappingin byrjaði, varð vant fyra ferðir um vikuna, umframt tveir venjingardystir. Tá kappingin byrjaði, varð venjingin sett niður til triðja ferðir.

Venjingin gekk fyri seg á grasvølli, tó ta fyrstu tíðina á graslíkisvølli. Allir sum vóru á liðnum vandu saman, so teir veru-

liga komu at kenna hvønn annan. Annars sigur Kári, at teir, hann vandi saman við, vóru ógvuliga seriosir í teirri venjing, og gjørdu veruliga nakað fyri at visa teirra besta.

Hvussu gekkst?

Tá kappingin byrjaði, hildu teir, at teir vóru væl fyri, men so var ikki. Teir høvdu bert havt venjingardystir móti liðum í triðju deild og líknandi, so tá kappingin byrjaði av álvara í aðru deild, var tempoið nógv hægri eins og stóðið, og teir taptu seks teir fyrstu dystirnar.

Síðan gekk betur. Fimm dystir vóru nú eftir av kappingini, altso 10 stig at heinta. Av hesum 10 stigum fingur teir 8 stig, sum teir høvdu við sær, tá steðgurin kom, sum vardi í triðja vikur.

Seinna hevilt byrjaði betur. Tveir teir fyrstu dystirnar fingur teir trý stig, men komu teir so

niður í ein aldudal, har tað gekk verri. Samanlagt fingur teir bert 7 stig av 22 møgulegum í seinni heft. Samanlagt fyri alla kappingina gjørdist tað til 15 stig, og gjørdust teir so stutt eitt av teimum trimum liðunum, ið fluttu niður í triðju deild.

Hóast teir ikki kláraðu at halda sær í aðru deild í ár, var úrslitið betri enn í fjør, har Grand bert fekk 14 stig. Tað liðið, sum kláraði at halda sær í aðru deild, hevði 18 stig, meðan vinnararnir høvdu 35 stig. Hetta vóru Brand úr Bergen og sigur Kári, at teir vóru í einum klassa fyri seg sjálvar. Millum annað leikti islendski málmaðurin á landsliðnum við, og eisin ien, ið hevði leikt við Hamburger S.V.

Byrjaði í 1975

Tað munnu uttan iva vera fleiri ungir dreingir, ið kundu hugsað sær at verið yrkisleikarar í fót-

bólti. Kári leikti ikki sum yrkisleikari, men fekk hann, saman við Jóannis Jacobsen, eisini úr HB, fria íbúð, ið bæði var trygg og góð.

Av peningi varð bert givin sokallaður «bonus». Tað var ein ávis upphædd fyri javnar og vunnar dystir, men var hetta ikki soleiðis at hann kundi liva av hesum. Kári er jú útlærdur elektrikari, og hevði hann eisini hetta arbeiði í Noregi.

Kári byrjaði annars at spæla við HB í 1975, og hevur hann verið við til at vinna nógv føroyameistararaheiti við HB. Sum yngri var tað fyrstu ferð í 1975, síðan 1977, -78, -79, -80, -81, -82. Eisini hevur hann verið við til at vinna Ísafjarðasúluna tvær ferðir, nevniliga í 1982 og 83.

Spurður um hvi Kári fór yvir at leika við einum 2.deildar liði í Noregi, tá hann er fastur maður á einum 1.deildarliði í Føroyum, sigur Kári:

— Eg tók henda mögu-

leikan meira sum eina útförðing fyri meg sjálvan heldur enn fyri at vinna mær eina rúgvu av peningi. Eisini haldi eg, at tað er ein ávis reklama fyri Føroyar, og føroyskir leikarar fara uttanlands at visa, hvat teir duga til í fótbólti.

Hvussu við føroyskum fótbólti

Meðan Ítróttarsosíalurin hevði samrøðu við Kára, nýttu vit eisini høvið at spyrja hann um, hvat hann helt um føroyskan fótbólt, og um hvussu man kanska kundi fingið stóð eitt sindur upp.

— Eitt, sum eg haldi vera ógvuliga umráðandi, er, at leikararnir hava nakað at berjast fyri, eina sokallaða gularót. Henda gularót kundi kanska verið, at leikararnir fingur bonus fyri javnar og vunnar dystir, ella eisini eitt tiltak sum HB skipaði fyri í summar, har teir fingur vitjan av einum brasílianskum liði. Hetta gevur leikarunum nakað at berjast fyri, gera meira við venjingina, og sum heild at taka fótbóltin meira seríøst. Alt hetta hevur so við sær at stóðið hækkar, sigur Kári Reynheim.

— Eisini haldi eg persónliga at venjingin skuldi verið óðrvisi. Sum er venja bæði fyrsta og annað lið saman, ið flestu fórum. Hetta átti at verið broytt soleiðis, at bert leikarar, ið skulu leika á fyrsta liði, skuldu verið koyrdir í ein bók fyri seg sjálvar. Hetta kundi kanska verið ein truppur uppá 16 mans, soleiðis at hesir komu at kenna hvønn annan betur, og

høvdu dugað betur at lisið vønn annan av undir dystinum.

At enda sigur Kári um føroyskan fótbólt:

— Tað fyrsta sum skal gerast, er at skifta menninar út, ið mynda FSF. Teirra arbeiði er ikki at seta feløginu upp móti hvørjum øðrum sum nú er. Teir áttu heldur at verið so mikið at sær komnir, at teir løystu trupulleikarnar sjálvar, áðrenn teir, sum nú er, skapa split millum feløginu.

— Hetta hevur við sær, at leikararnir missa áhuga fyri fótbóltinum, og ikki taka hann við fullum álvara. Eg kann nevna fyri mitt viðkomandi at Ísafjarðasúlan ikki sigur mær nakað sum helst longur i mun til fyrr, og kemst hetta av klandrinum, sum FSS við teirra manglandi kompetansu beinleiðis hevur skuldið av.

— Sjálvur havi eg mist eitt føroyameistarheiti, 1983, orsakað av eini klagu, og kann tað ikki verða meiningin at dystir skulu halda fram í vikuvís, eftir at dómarnir á vøllinum hevur floytað hann av, sigur Kári Reynheim at enda í samrøðuni við Ítróttarsosíalinn.

